

hotărându-se calcularea termenului executării pedepsei cu închisoare din momentul reținerii și îndreptării în locul de executare a pedepsei, iar cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne, din momentul executării pedepsei cu închisoare. S-a hotărât prin această sentință și aplicarea față de Zacon Maxim a măsurii preventive - arestul preventiv.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Zacon Maxim, deținând funcția de șef de post, ofițer superior de sector, al postului de poliție Șamalia, al sectorului de poliție nr. ZZ (ZZZZ), din cadrul Inspectoratului de poliție ZZZZ, desemnat prin ordinul nr. ZZZZ ef. din 02 august 2013, fiind persoană publică, la data de 17 februarie 2016, primind spre examinare informația telefonică parvenită la data de 17 februarie 2016, ora 16:36 în unitatea de gardă a Inspectoratului de poliție ZZZZ, pe faptul că, la data de 15 februarie 2016, de la domiciliul lui Butuc Alexandru, situat în s. ZZZZ, r. ZZZZ, a fost sustras un motofereștrău la prețul de 1 700 lei, realizând din continutul informației primite că a fost săvârșită o infracțiune ce a atentat la proprietatea lui Butuc Alexandru și presupunând că această infracțiune nu va putea fi descoperită, acționând în interes personal, urmărind scopul diminuării artificiale a numărului de crime nedescoperite pe sectorul său de activitate și a-și ascunde incompetența sa profesională, stabilirea, prevenirea, curmarea infracțiunilor, identificarea și punerea sub urmărire penală a persoanelor care le-au săvârșit, a decis să tănuiască de la înregistrare infracțiunea în cauză. În acest scop, în temeiul funcției sale autoritare, a întocmit personal din numele lui Butuc Alexandru o plângere adresată șefului Inspectoratului de poliție ZZZZ, în care a indicat că prețul motofereștrăului sustras constituie 490 lei și un proces-verbal de audiere în calitate de martor a lui Butuc Alexandru, în care declară că motofereștrăul sustras a fost găsit și nu mai are careva pretenții de ordin material sau moral astfel, incluzând date denaturate atât în plângerea depusă de Butuc Alexandru cât și în procesul-verbal de audiere a martorului, ducând astfel în eroare reprezentanții organului de urmărire penală, fapt ce a denaturat emiterea unei încheieri potrivit ordinului comun nr. ZZZZ, decizie care a fost anulată de procuror și pornit un proces penal, ca ulterior fiind suspendat până la identificarea făptuitorului.

Prin acțiunile sale a încălcat cerințele din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la poliție și statutul polițistului, precum și prevederile fișei de post a șefului de post și ofițerului superior de sector, potrivit cărora este obligat să primească, să înregistreze și să examineze în limitele competenței sale a declarațiilor, cererilor și comunicărilor cetățenilor despre infracțiuni cu înregistrarea ulterioară în registrele inspectoratului de poliție. În rezultatul acțiunilor, contrare scopului procesului penal, intereselor publice le-au fost cauzate daune în proporții considerabile, manifestate prin tănuirea de infracțiuni și lezarea prin aceasta a imaginii poliției ca organ de drept al autorității publice.

Fapte, care au fost încadrate în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: "folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice" și în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: "înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale".

În dezacord cdu această sentință, la 23 octombrie 2017 Zacon Maxim a depus cererea de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței cotate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului depus menționând că instanța de judecată greșit a interpretat și apreciat probele prezente în dosar, și anume - declarațiile martorului Butuc Alexandru, punând la baza sentinței declarațiile acestui martor din dosar date la urmărirea penală, fără a lua în considerație cele declarate de el în sala de judecată la 06 iunie 2016, ședință în care acesta a comunicat că el a indicat prețul motofereștrăului la suma de 450 lei și că după ce a fost scrisă cererea Zacon Maxim i-a adus-o la cunoștință, a citit-o în glas și el s-a semnat. Mai mult ca atât, fiind întrebat de partea apărării de ce a indicat suma de 1 750 lei, acesta a invocat că nu poate explica, dar a vrut să pedepsească vecinul ce îi sustrăsese motofereștrăul.

De asemenea, în cererea de apel depusă a indicat că consideră necesar de a indica că nici la urmărirea penală și nici în cursul examinării cauzei, nu a fost stabilit cu certitudine cât costă acel motofereștrău, nu a fost numită expertiză întru constatarea prețului acestuia, chiar dacă Butuc A. a indicat de câteva ori că îl are acasă, este a lui și că la momentul sustragerii nu funcționa și nici la moment nu funcționează. Totodată, a invocat că nu a dus până la capăt controlul, deoarece s-a eliberat din funcție și nu a mai luat careva hotărâri pe caz. Consideră că eronat au fost redate în sentință declarațiile martorului Butuc A. și multe din cele invocate de acesta nu și-au găsit confirmarea.

Totodată, a făcut referire la faptul că nu are obligația de a-și demonstra nevinovăția, în acest sens făcând referire la prevederile art. 8 Cod de procedură penală.

În cursul examinării cauzei indicând că a fost demonstrat faptul că el a scris suma motofereștrăului din cuvintele lui Butuc A. și nu altfel, iar legea procesual penală prevede că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului. Mai mult ca atât, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

În baza celor expuse în apel, consideră inculpatul că la caz, nu a fost constatată existența faptei infracțiunilor de săvârșirea cărora este învinuit, din care considerentă a menționat că era necesar ca instanța de fond să emită o sentință de achitare.

În drept, cererea de recurs este întemeiată pe prevederile art. 8, art. 390 alin. (1), pct. 1), art. 400-402, art. 405 Cod de procedură penală.

Procedura de citare în instanța de recurs a fost legal executată.

Cauza a fost examinată în lipsa inculpatului Zacon Maxim, în privința căruia procurorul a prezentat date cu privire la ieșirea

acestui din țară la 05.10.2017 și la 20.03.2018 a fost emisă încheierea cu privire la anunțarea în căutare a inculpatului Zacon Maxim. Astfel, punându-se în discuție întrebarea cu privire la examinarea pricinii în lipsa inculpatului, apărătorul acestuia a indicat că nu este posibil așa cum deține certificatul din 15.05.2018, potrivit căruia Zacon Maxim nu a fost dat în căutare de către inspectoratul de poliție. Procurorul, însă a menționat că este înștiințarea din 27.03.2018 și adeverința din 28.03.2018 din care se vede că a fost pornit dosar de căutare în privința inculpatului.

Colegiul judiciar luând în considerație că inculpatul Zacon Maxim nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța a întreprins multiple măsuri în vederea citării acestuia, dânsul cunoscând despre derularea cauzei penale a părăsit hotarele RM, nu a comunicat instanței nu a comunicat instanței o altă modalitate de citare, care i-ar garanta dreptul său de a fi prezent ședința de judecată, în instanța de judecată însă este reprezentat de un apărător ales de inculpat și ținând cont de faptul că procurorul a prezentat suficiente date care atestă că inculpatul se ascunde de instanța de judecată, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa persoanei, neprezente.

În ședința instanței de apel *avocatul inculpatului Zacon Maxim – Bevza Dumitru*, a solicitat admiterea apelului depus de inculpat, cu casarea sentinței contestate și pronțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. În motivarea poziției date reiterând argumentele indicate în cererea de apel depusă.

Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul – Tomița Mihail, în ședința instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel depusă ca fiind neîntemeiată și menținerea sentinței contestate, pe care o consideră legală, motivată și întemeiată, și care necesită a fi menținută fără careva modificări. Așa cum, instanța de judecată obiectiv și complet a examinat toate probele și și-a formulat concluzia corectă cu privire la recunoașterea lui Zacon Maxim vinovat de săvârșirea faptelor imputate.

Colegiul judiciar audiind părțile, judecând apelul în raport cu materialele cauzei, analizând în complex argumentele invocate în raport cu apelul declarat și în limitele acestuia, concludă asupra necesității admiterii apelului depus de inculpat, cu casarea parțială a sentinței contestate, în partea stabilirii pedepselor penale, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, *“(1) instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. (4) În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. (5) Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. (7) În cazul sesizării de către părți a nerespectării termenului rezonabil de judecare a cauzei de către prima instanță, instanța de apel se expune și asupra nerespectării acestui termen”*.

Potrivit art. 415 Cod de procedură penală *“(1) instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță”*.

Este de menționat faptul că conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *“instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii”*, iar potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, *“sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului”*.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CEDO, în hotărârea *Capean vs. Belgia* din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Mai mult ca atât, este de menționat faptul că ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, la cererea procurorului au fost cercetate suplimentar probele administrate în instanța de fond, și anume:

Orodnanță de începere a urmăririi penale din 10.05.2016, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale conform art. 327 alin. (1), art. 332 alin. (1) Cod penal (f.d.1).

Informație telefonică din 17.02.2016, parvenită la Inspectoratul de Poliție zzzz la ora 16:36, prin care Butuc Alexandru a comunicat că la 15.02.2016 de la domiciliul său i-a fost sustras un motofereștrău în sumă de 1 700 lei, bănuț fiind vecinul său zzzz (f.d.4).

Proces – verbal de cercetare la fața locului din 17.02.2016, fiind petrecută cercetarea la domiciliul lui Butuc Alexandru (f.d.5).

Cerere din 17.02.2016, de la Butuc Alexandru, prin care solicită să fie luate măsuri conform legii cu persoanele necunoscute, care în perioada 13.02.2016 – 17.02.2016 de la domiciliul său i-au sustras motofereștrăul pe care îl deține de mai mult de doi ani, și prin aceasta i-a fost cauzat un prejudiciu la suma de 490 lei (f.d.7).

Decizia Curții de Apel Canu din 02.02.2016, pronunțată în privința lui Zacon Maxim învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1), art. 332 alin. (1) Cod penal (f.d.24-33).

Materiale caracterizante în privința lui Zacon Maxim, din care se desprinde că anterior acesta a fost judecat, este căsătorit și are un copil minor la întreținere, la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.37-41).

Extras din ordin nr. 304 ef. din 02.08.2013 și din ordinul nr. 244 ef. Din 27.04.2016, din care rezultă că Zacon Maxim a fost numit în funcția de șef de post, ofițer superior de sector al postului de poliție zzzz al sectorului de poliție nr. zzzz al IP zzzz al IGP al MAI și în conformitate cu prevederile art. 47 alin. (1), lit. n) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.02.2012, au fost încetate raporturile de serviciu cu Zacon Maxim (f.d.46-47).

Fișa de post din 02.09.2013, cu care Zacon Maxim a luat cunoștință la 12.08.2013 (f.d.48-50).

Declarațiile martorului Bîzu Ion Ion date în instanța de fond la 13.04.2017, prin care acesta a indicat că Zacon Maxim și Butuc Alexandru l-au rugat să scrie o recipisă, precum că s-a transmis motoferăstrăul ce îi aparținea lui Butuc Alexandru. După ce a fost întocmită recipisa Butuc Alexandru și-a luat motoferăstrăul (f.d.92).

Declarațiile martorului Butuc Alexandru xxxx date în instanța de fond la 06.06.2017, acesta a menționat că cineva i-a furat motoferăstrăul și el a sunat la poliție și a anunțat despre sustragere și a venit Zacon Maxim să cerceteze cazul. Ulterior, Zacon Maxim l-a anunțat că s-a găsit și când s-a dus să-l ia a văzut că nu este a lui și deîndată a anunțat despre acest fapt. Plîngerea depusă la poliție nu a fost scrisă de el ci de inculpat, fiind indicată suma de 450 lei. A indicat că plîngerea i-a fost adusă la cunoștință, dar nu știe dacă ceea ce i s-a comunicat era și scris în plîngere, a menționat că motoferăstrăul costă 450 lei, dar apoi a corectat spunând că costul este de 1 700 lei, dar dacă a fost audiat când i s-a restituit motoferăstrăul, nu ține minte. Când a telefonat la poliție a indicat că prețul nu l-a spus. La primărie a indicat că a scris că nu are pretenții față de cei care i-au sustras motoferăstrăul, recipisa a fost scrisă de un domn nu de Zacon Maxim, dar i-a fost și citită (f.d.94-96).

Colegiul judiciar audiind participanții la proces, cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond, și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, s-a demonstrat că acțiunile inculpatului au fost îndreptate și spre săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *"folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice"* și de art. 332 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: *"înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale"*.

Este de menționat și faptul că art. 6 CEDO, prevede că *"orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversul"*. Dreptul la un proces echitabil este garantat ca fiind efectiv dar nu iluzoriu (c. Engel și alții vs Olanda; Ozturk vs Germania). Iar, într-un stat de drept este necesar respectarea normelor imperative întru asigurarea unui proces penal echitabil. Articolul 6 (2) CEDO, prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune penală este prezumată nevinovată până când culpabilitatea ei este legal stabilită.

Colegiul judiciar reține că just în cererea de apel se menționează faptul că potrivit art. 384 Cod de procedură penală *"(3) sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. (4) Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată"*.

Instanța de apel menționează că la baza unei hotărâri judecătorești pot fi puse doar acele probe care au fost cercetate în modul stabilit în cadrul ședinței de judecată, cu respectarea normelor procesual-penale. La emiterea unei hotărâri, judecătorul urmează să dea apreciere probelor conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de prevederile legale. Este necesar de menționat faptul că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că în acțiunile lui Zacon Maxim se întrunesc elementele infracțiunilor incriminate.

Din materialele anexate la dosar se desprinde că Zacon Maxim, deținând funcția de șef de post, ofițer superior de sector, al postului de poliție Șamalia, al sectorului de poliție nr. zz (zzzz), din cadrul Inspectoratului de poliție zzzz, desemnat prin ordinul nr. zzzz ef. din 02 august 2013, fiind persoană publică, la data de 17 februarie 2016, primind spre examinare informația telefonică parvenită la data de 17 februarie 2016, ora 16:36 în unitatea de gardă a Inspectoratului de poliție zzzz, pe faptul că, la data de 15 februarie 2016, de la domiciliul lui Butuc Alexandru, situat în s. zzzz, r. zzzz, a fost sustras un motoferăstrău la prețul de 1 700 lei, realizând din continutul informației primite că a fost săvârșită o infracțiune ce a atentat la proprietatea lui Butuc Alexandru și presupunând că această infracțiune nu va putea fi descoperită, acționând în interes personal, urmărind scopul diminuării artificiale a numărului de crime nedescoperite pe sectorul său de activitate și a-și ascunde incompetența sa profesională, stabilirea, prevenirea, curmarea infracțiunilor, identificarea și punerea sub urmărire penală a persoanelor care le-au săvârșit, a decis să tănuiască de la înregistrare infracțiunea în cauză. În acest scop, în temeiul funcției sale autoritare, a întocmit personal din numele lui Butuc Alexandru o plîngere adresată șefului Inspectoratului de poliție zzzz, în care a indicat că prețul motoferăstrăului sustras constituie 490 lei și un proces-verbal de audiere în calitate de martor a lui Butuc Alexandru, în care declară că motoferăstrăul sustras a fost găsit și nu mai are careva pretenții de ordin material sau moral astfel, incluzând date denaturate atât în plângerea depusă de Butuc Alexandru cât și în procesul-verbal de audiere a martorului, ducând astfel în eroare reprezentanții organului de urmărire penală, fapt ce a denaturat emiterea unei încheieri potrivit ordinului comun nr. zzzz, decizie care a fost anulată de procuror și pornit un proces penal, ca ulterior fiind suspendat până la identificarea făptuitorului. Prin acțiunile sale a încălcat cerințele din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la poliție și statutul polițistului, precum și prevederile fișei de post a șefului de post și ofițerului superior de sector, potrivit cărora este obligat să primească, să înregistreze și să examineze în limitele competenței sale a declarațiilor, cererilor și comunicărilor cetățenilor despre infracțiuni cu înregistrarea ulterioară în registrele inspectoratului de poliție. În rezultatul acțiunilor, contrare scopului procesului penal, intereselor publice le-au fost cauzate daune în proporții considerabile, manifestate prin tănuirea de infracțiuni și lezarea prin aceasta a imaginii poliției ca organ de drept al autorității publice.

Este de reținut faptul că chiar dacă inculpatul nu recunoaște fapta imputată și face trimitere la necesitatea achitării acestuia, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Menționând că prima instanță formându-și concluzia cu privire la vinovăția inculpatului, eronat a apreciat probele, interpretând greșit și declarațiile date de Bularu Alexandru, instanța de apel tratează aceste argumente ca o alegere a inculpatului a poziției de apărare, ceea ce este un drept a acestuia.

Este de menționat că într-adevăr potrivit art. 8 Cod de procedură penală *"(1) persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului"*. Însă, în caz că nu este de acord cu poziția acuzării și probele prezentate de această parte, este necesar de a combate poziția dată, care este necesar de a fi probată, situație care nu poate fi considerată ca obligație de a-și demonstra nevinovăția, cum invocă inculpatul.

Cu referire la argumentele apelului, precum că la materialele dosarului lipsesc probe ce ar demonstra vinovăția lui Zacon Maxim în săvârșirea infracțiunilor imputate, instanța de apel notează că nu pot fi considerate întemeiate, deoarece actele anexate la prezenta cauză demonstrează contrariul. În dosar există suficiente probe ce confirmă faptul că acțiunile lui Zacon Maxim au fost îndreptate spre săvârșirea infracțiunilor menționate supra, fapt ce rezultă din declarațiile martorilor care sunt completate și de alte materiale a dosarului. Este de menționat că Zacon Maxim în virtutea obligațiilor de serviciu, având spre examinare raportul înregistrat în R-2 cu nr. zzzz, pe faptul sustragerii motofereștrăului de la Butuc Alexandru, în baza materialelor acumulate de către el personal, ca rezultat a investigării cazului, a constatat că Butuc Alexandru a găsit motofereștrăul și careva pretenții nu are și a hotărât încheierea controlului pe cazul dat, cu transmiterea materialelor spre păstrate în Serviciul de Gardă al Inspectoratului de poliție zzzz.

Cele menționate demonstrează faptul că Zacon Maxim, fiind persoană publică, urmărind scopul diminuării artificiale a numărului de crime nedescoperite pe sectorul său de activitate, a întocmit personal din numele lui Butuc Alexandru, o plângere adresată șefului Inspectoratului de poliție Cantemir și l-a audiat în calitate de victimă, în care a indicat date vădit false referitor la prețul motofereștrăului sustras, că acesta ar costa 490 lei, că a fost găsit și nu mai are careva pretenții de ordin material sau moral, cu emiterea unei încheieri potrivit Ordinului comun nr. zzzz, cu încheierea controlului pe cazul dat, tăinuind de la înregistrare infracțiunea de furt.

Faptul că inculpatul neagă săvârșirea faptelor imputate, aceasta nu este echivalent cu necesitatea achitării inculpatului atât timp cât probele existente la dosar confirmă faptul că anume el a comis infracțiunile imputate și anume în împrejurările menționate supra.

Mai mult ca atât, în cursul examinării cauzei Zacon Maxim practic a confirmat în tot declarațiile martorului Butuc Alexandru, cu excepția conținutului cererilor din 17 februarie 2016 și cea din 07 martie 2016, cât și a procesului-verbal de audiere a victimei din 07 martie 2016, ceea ce se referă la costul motofereștrăului și că acesta a fost găsit. De asemenea, inculpatul fiind audiat în cauza penală menționată, din declarațiile rezultă că a fost demonstrat scopul de diminuare artificială a numărului de crime nedescoperite pe sectorul său de activitate, prin tănuirea de la înregistrare a infracțiunii de furt de la Butuc Alexandru, prin indicarea unor date vădit false în cererile primite de la Butuc Alexandru și în procesul-verbal de audiere a acestuia în calitate de victimă, cu referire la prețul motofereștrăului sustras și că motofereștrăul sustras a fost găsit și nu mai are careva pretenții de ordin material sau moral. Inculpatul singur a menționat în cadrul audierii că cererile din numele lui Butuc Alexandru și procesul – verbal de audierea, el le-a întocmit din cuvintele acestuia și nu a indicat careva date denaturate. Deci, inculpatul a confirmat faptul recepționării cererilor de la Butuc Alexandru și că l-a audiat, cât și faptul că a întocmit actele din cuvintele lui Butuc Alexandru. La fel, este de reținut faptul că martorul Butuc Alexandru fiind audiat a indicat că cererile erau scrise nu de el personal, dar de Zacon Maxim el nu le-a citit așa cum, are vederea slabă, dar a semnat considerând că datele înscrise în acele acte întocmite, corespund adevărului. Acesta a indicat că prețul motofereștrăului nu este de 490 lei, dar de 1 700 lei și nici nu a declarat că a fost găsit motofereștrăul și că nu ar avea careva pretenții de ordin material sau moral, însă în actele întocmite din numele lui, au fost indicate aceste date denaturate.

În asemenea circumstanțe, colegiul judiciar ca și instanța de fond că declarațiile date de Butuc Alexandru trebuie reținute ca probe veridice și convingătoare așa cum, acestea coroborează și sunt completate de cele date de martorii audiați în cauza dată, fiind și în concordanță cu circumstanțele cauzei, și în ansamblul lor dovedesc săvârșirea de către Zacon Maxim a faptelor prejudiciabile. Așa cum, acesta având o intenție directă de diminuare artificială a numărului de crime nedescoperite pe sectorul sau de activitate, a tănuind de la înregistrare infracțiunea de furt de la Butuc Alexandru, prin indicarea unor date vădit false în cererile primite de la Butuc Alexandru și în procesul-verbal de audiere a acestuia, acte a cător întocmire nu sunt negate de inculpat.

Ca urmare, nu poate fi reținută ca întemeiată poziția apărării cu privire la necesitatea achitării inculpatului, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii așa cum, la examinarea apelului, colegiul judiciar a constatat că la pronunțarea sentinței instanța de fond a determinat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, punând accent pe materialele dosarului, care au fost cercetate suplimentar la examinarea apelului și prin care se confirmă faptul că acțiunile inculpatului au fost îndreptate spre săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal. Materialele dosarului, care perfect coroborează, demonstrează faptul că anume Zacon Maxim a săvârșit infracțiunile date, și anume în circumstanțele ce i se impută.

Instanța de apel, însă consideră necesar de a nota și faptul că verificând aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepselor inculpatului, conchide că este necesar de a casa parțial sentința contestată și a emite o nouă hotărâre, în partea stabilirii pedepselor pentru infracțiunile prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal, deoarece la stabilirea pedepselor pentru comiterea caestor fapte, instanța de fond nu a acordat eficiență prevederilor art. 7, art. 10, art. 61, art. 75 Cod penal.

Este de menționat faptul că potrivit art. 61 Cod penal, scopul pedepsei penale este restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către acesta, cât și de către alte persoane. În conformitate cu art. 75 Cod penal individualizarea judiciară a nedensei este realizată de către instanța de judecată și constă în stabilirea și aplicarea nedensei

penal, întrucât aplicarea pedepsei este rezultată de către instanța de judecată și conștient în sfera de aplicare pedepsei prevăzute de sancțiune, pentru infracțiunea săvârșită, în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea infractorului, de împrejurările concrete în care s-a comis infracțiunea. Instanța de apel nu poate trece cu vederea nici faptul că pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art. 61 Cod penal, cât și de prevederile art. 7 Cod penal, potrivit cărora *“(1) persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. (2) Răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală”*.

Colegiul judiciar reține că faptele imputate au fost săvârșite la 17 februarie 2016, în 2016 fiind în vigoare art. 34 Cod penal, cu prevederile *„(1) se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. (2) Recidiva se consideră periculoasă: a) dacă persoana anterior condamnată de două ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune; b) dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă sau deosebit de gravă. (3) Recidiva se consideră deosebit de periculoasă: a) dacă persoana anterior condamnată de trei sau mai multe ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune; b) dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune excepțional de gravă a săvârșit din nou o infracțiune deosebit de gravă sau excepțional de gravă. (4) La stabilirea stării de recidivă în cazurile prevăzute la alin.(1)-(3) se ține cont și de hotărârile definitive de condamnare pronunțate în străinătate, recunoscute de instanța de judecată a Republicii Moldova. (5) La stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale: a) pentru infracțiunile săvârșite în timpul minoratului; b) pentru infracțiunile săvârșite din imprudență; c) pentru faptele care nu constituie infracțiuni conform prezentului cod; d) stinse sau în caz de reabilitare, în conformitate cu prevederile art.111 și 112. e) dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei”*. Art. 82 Cod penal prevedea că *“(1) La aplicarea pedepsei pentru recidivă, recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi. (2) Mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, pentru recidivă periculoasă este de cel puțin două treimi, iar pentru recidivă deosebit de periculoasă – de cel puțin trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod”*.

Prevederile menționate, însă au fost modificate prin Legea nr. 163/20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017, astfel în noua redacție art. 34 Cod penal prevede că *“(1) se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. (2) Recidiva se consideră periculoasă: b) dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă. (3) Recidiva se consideră deosebit de periculoasă: b) dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune excepțional de gravă a săvârșit din nou o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă. (4) La stabilirea stării de recidivă în cazurile prevăzute la alin.(1)-(3) se ține cont și de hotărârile definitive de condamnare pronunțate în străinătate, recunoscute de instanța de judecată a Republicii Moldova. (5) La stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale: a) pentru infracțiunile săvârșite în timpul minoratului; b) pentru infracțiunile săvârșite din imprudență; b¹) pentru infracțiunile pentru care condamnarea a fost cu amânarea executării pedepsei și dacă aceasta nu a fost anulată și persoana nu a fost trimisă să execute pedeapsa în închisoare; c) pentru faptele care nu constituie infracțiuni conform prezentului cod; d) stinse sau în caz de reabilitare, în conformitate cu prevederile art.111 și 112; e) dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei”*. Potrivit art. 82 alin. (2) Cod penal *“(1) la aplicarea pedepsei pentru recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi. (2) Mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă și deosebit de periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximumul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod. În cazul în care sînt stabilite numai circumstanțe atenuante, instanța poate stabili pedeapsa în limitele prevăzute pentru infracțiune în Partea specială a prezentului cod”*.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel nu poate trece cu vederea prevederile art. 10 Cod penal, potrivit cărora *„(1) Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv”*.

Deci, chiar dacă Zacon Maxim în perioada de executare a pedepsei penale amendă în mărime de 400 lei și a pedepsei complementare - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 01 an, pedepse aplicate prin decizia Curtii de Apel Cahul din 02 februarie 2016, pentru comiterea unei infracțiuni intenționate, și chiar dacă a comis din nou faptele incriminate supra, antecedentul penal nefiind stins, totuși ținând cont de prevederile art. 10 Cod penal la caz, este necesar de aplicat prevederile codului penal în vigoare din 20.12.2017. Astfel, rezultă necesitatea stabilirii pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal – amenda în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 03 ani. Pe art. 332 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12 000, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 03 ani. Pedepse, care în opinia colegiului judiciar corespund scopului prevăzut la art. 61 Cod penal. Așa cum, la caz se regăsește recidiva simplă și art. 82 Cod penal, după modificări, pentru asemenea situație nu impune plafonul minim pentru aplicarea pedepsei, iar în speță nu se impune necesitatea corectării inculpatului doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

Mai mult ca atât, punând accent pe materialul caracterizant în privința lui Zacon Maxim, existent în dosar, din care se desprinde

personalitatea inculpatului, care la locul de trai este caracterizat pozitiv; la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află; anterior a fost atras la răspundere penală; faptul că este căsătorit, are un copil minor la întreținere; lipsa circumstanțelor gravante.

Colegiul judiciar conchide că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate și anume, ținând cont de actele din care rezultă personalitatea inculpatului, de circumstanțele în care au fost comise fapte imputate, rezultă că pedeapsa echitabilă este cea sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne.

Instanța de apel conchide că anume pedepsele date duc la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal, chiar dacă infracțiunile imputate prevăd și pedeapsa cu privarea de libertate, la caz, însă instanța de apel conchide că inculpatul poate fi corectat și fără izolarea de societate, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne așa cum, aceste pedepse au drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Or, restabilirea echității sociale reprezintă o valoare supremă în societate și este garantată de art. 1 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

De asemenea, este de menționat că potrivit art. 60 Cod penal ”(1) persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare; b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave; c) 15 ani de la săvârșirea unei infracțiuni grave; d) 20 de ani de la săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave; e) 25 de ani de la săvârșirea unei infracțiuni excepțional de grave. (2) Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată. (3) În cazul săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni, prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat. (4) Prescripția se va întrerupe dacă, pînă la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvîrși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi. (5) Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvîrșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvîrșirea unei noi infracțiuni. (6) Aplicarea prescripției față de persoana care a săvîrșit o infracțiune excepțional de gravă se decide de către instanța de judecată. Dacă instanța nu va găsi posibilă aplicarea prescripției și liberarea de răspundere penală, detențiunea pe viață se va înlocui cu închisoare pe 30 de ani. (7) Termenele prescripției de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvîrșirii infracțiunii erau minori. (8) Prescripția nu se aplică persoanelor care au săvîrșit infracțiuni contra păcii și securității omenirii, infracțiuni de război, infracțiuni de tortură, tratament inuman sau degradant sau alte infracțiuni prevăzute de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, indiferent de data la care au fost săvîrșite”.

La caz, *Zacon Maxim* este învinuit și în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, care face parte din categoria infracțiunilor ușoare așa cum, prevede pedeapsa cu închisoarea de până la 02 ani. Iar, potrivit art. 16 Cod penal ”(2) infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv”. La art. 389 Cod de procedură penală, este indicat că ”(1) sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. (2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. (3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată. (4) Sentința de condamnare se adoptă: 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit.a), b), c), e), f) și g) din Codul penal; 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție. (5) La adoptarea sentinței de condamnare cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată, instanța stabilește categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei. (6) La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată”.

Astfel, ținând cont de faptul că infracțiunea a fost săvârșită la 17 februarie 2016, iar la data pronunțării deciziei – 15 mai 2018 au trecut deja mai mult de 2 ani, se manifestă necesitatea aplicării prevederilor art. 389 alin. (5) Cod de procedură penală, punând accent pe prevederile art. 60 Cod penal, cu eliberarea inculpatului de pedeapsa stabilită - amenda în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 03 ani, în temeiul expirării termenului de prescripție a răspunderii penale.

Toate cele menționate supra demonstrează necesitatea admiterii apelului depus de inculpatul *Zacon Maxim*, cu casarea parțială a sentinței contestate, în partea stabilirii pedepselor penale, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Conducându-se de art. 413 - 414, art. 415 alin. (1), pct. 2) și alin. (3) Cod de procedură penală, colegiul judiciar

D E C I D E :

Se admite apelul declarat de către inculpatul Zacon Maxim.

Se casează parțial sentința Judecătorei Cahul, sediul Cantemir din 09 octombrie 2017, pronunțată în cauza penală de învinuire a lui Zacon Maxim în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal, în partea stabilirii pedepselor penale cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Zacon Maxim recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal i se stabilesc următoarele pedepse:

- pe art. 327 alin. (1) Cod penal – amenda în mărime de 400 (patru sute) unități convenționale, echivalentul a 8 000 (opt mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 03 (trei) ani.

- pe art. 332 alin. (1) Cod penal – amenda în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 12 000 (douăsprezece mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 03 (trei) ani.

Se eliberează Zacon Maxim de pedeapsa stabilită pe art. 332 alin. (1) Cod penal - amenda în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 12 000 (douăsprezece mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 03 (trei) ani, în temeiul expirării termenului de prescripție a răspunderii penale.

În rest, sentința Judecătorei Cahul, sediul Cantemir din 09 octombrie 2017, se menține.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat în ședință publică la 13 iunie 2018, ora 14¹⁵.

Președintele ședinței de judecată
Judecător

Movilă Vitalie

Judecătorii:

Veleva Nina

Dvurecenshii Evghenii